

عنوان مقاله:

برنامه ریزی و آمایش مناطق مرزی ایران مطالعه موردی: برنامه های پنج ساله توسعه

محل انتشار:

نهمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران و اولین همایش انجمن جغرافیا و برنامه ریزی مناطق مرزی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

سپیده عطایی

خلاصه مقاله:

آمایش سرزمین مجموعه اقداماتی است که به منظور ساماندهی توزیع و پراکندگی انسان و فعالیت ها در فضای جغرافیایی انجام می گیرد. از دیدگاه آمایش سرزمین هر منطقه باید متناسب با قابلیت ها، نیازها و موقعیت خود از طیف مناسبی از فعالیت های اقتصادی و اجتماعی برخوردار باشد. مناطق مرزی به دلیل تماس با محیط های گوناگون از ویژگی های خاصی برخوردارند. وجود مبادلات و پیوندهای فضایی دو سوی مرز، بین کشورهای مجاور و آسیب پذیری ها و تهدیدات مختلف در این مناطق اهمیت ویژه ای را در فرآیندهای برنامه ریزی های توسعه و امنیت دارند. پژوهش حاضر به دنبال بررسی و تحلیل راهبردهای آمایش مناطق مرزی کشور در برنامه های پنج ساله توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران می باشد. بدین منظور، با تجزیه و تحلیل اسناد برنامه های اول تا پنجم سعی در شناخت جایگاه آمایش مناطق مرزی در نظام برنامه ریزی کشور و همچنین راهبردهای سیاسی، اقتصادی، امنیتی و اجتماعی فرهنگی مورد توجه قرار گرفته در هر یک از برنامه ها دارد. روش تحقیق از نوع توصیفی تحلیلی بوده و گردآوری اطلاعات به شیوه کتابخانه ای و تجزیه و تحلیل -اطلاعات نیز به شیوه کیفی و تفسیری صورت گرفت. نتایج پژوهش نشان می دهد که در هر یک از برنامه های توسعه، راهبرد خاصی بیشتر مورد توجه قرار گرفته ولی در مجموع در برنامه اول تا پنجم راهبرد اقتصادی بیشتر مورد ملاحظه قرار گرفته است. همچنین راهبردهای در نظر گرفته شده برای مناطق مرزی، تفاوت های مناطق مختلف مرزی کشور را نادیده گرفته اند و به همه مناطق بصورت یکسان توجه نشان داده اند

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، مناطق مرزی، راهبرد، برنامه های پنج ساله توسعه اقتصادی، اجتماعی فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/733510>

